

Прошло је тачно три месеца од постављања барикада на северу Косова и Метохије. Одлука такозваних косовских власти да забране "увоз" робе из централне Србије била је варница која је наговештавала могућу ватру. Покушај припадника специјалне полиције "РОСУ" да на административним прелазима распореде припаднике "косовске царине" распалио је огањ на северу покрајине. У протеклих 90 дана на хиљаде људи се смењивало на административним прелазима чврсто решени да ће и ову битку добити. Како је време одмицало барикаде су биле јаче а људи на њима све одлучнији. Чак и они који су у почетку са резервом пратили ситуацију почели су да мењају мишљење, почели су да их подржавају. Њихова храброст их је натерала на то. Ватра је озбиљно почела да гори. Даноноћно су са њима били представници српке Владе, не баш најомиљенији, али је општи циљ потиснуо све нетрпељивости. Свашта се издешавало на барикадама, било је и сукоба, рањених.

Морам да поменем да је од постављања барикада притисак на нас "јужне Србе" појачан.

Припадници КФОР-а и ЕУЛЕКС-а кажу нису ништа знали о намерама Приштине, али их то месец и по дана касније није спречило да покушају да превезу припаднике те исте такозване царине на прелазе. Они то раде у име "премијера" Хашима Тачија. Треба поменути да је почетком септембра од београдског преговарачког тима признат "царински печат Косова". Од тог тренутка се ЕУЛЕКС, који је на прелазима био задужен за царину, претвара у такси службу јер им се смисао мисије на северу свео на то да ли ће и како ће, припаднике "косовске царине" превести до прелаза. Статусна неутралност не постоји, они су отворено на страни Приштине. А Приштина...

Онда је Србија добила статус кандидата за чланство у Европској унији, под теретом косовске кризе.

У првих месец и по дана "премијер" Хашим Тачи свакодневно је слао поруке како он има "план за север Косова", како 16. септембра заузима прелазе Јариње и Брњак и слично. Више политичка представа за Албанце него што га је неко стварно слушао на барикадама. Овако су у кратким цртама Срби у јужном делу покрајине посматрали

ситуацију на северу у првих месец и по дана и подржавали своју браћу у сваком тренутку. На нашу понуду да треба у групама да одлазимо и будемо са њима поручили су нам "нека, зауставиће вас код Вучитрна и знаће где сте били. Ризик је превелик". Наставили смо ми и даље да пратимо и коментаришемо дешавања на северу. Три месеца у централну Србију идемо алтернативним путевима. Барикаде нису пореметиле рад болнице, факултета, школа. Јесте рад отежан, али није престао.

Морам да поменем да је од постављања барикада притисак на нас "јужне Србе" појачан. Србима који живе у већински албанским местима ове јесени дрва су била скоро дупло скупља. Цепали су нам српске личне карте, возачке дозволе, одузимали су нам српске регистарске таблице. Искључују нам струју, туку нас, кажњавају... Свако возило хитне помоћи које се кретало из централног дела пут болнице у Косовкој Митровици је буквално на делове расклапано од стране косовске полиције. Изговор је био да случајно не превозе лекове и санитарски материјал из централне Србије док траје забрана. Чак су лекаре, који су били у пратњи тежих болесника, малтретирали питањима шта ће им у колима хитне помоћи једна инфузија, ињекција и шприц. Сваки коментар је сувишан. Али то је стара косовска прича. Они су познати по реваншизму, то смо бар живећи са њима добро научили.

Када Београд "пере руке" он све препусти локалној самоуправи.

Онда је Србија добила статус кандидата за чланство у Европској унији, под теретом косовске кризе. Пламен ватре на северу покрајине као да тог тренутка почиње да слаби. У први план избијају представници четири општине са севера Косова и Метохије и одједном глобални проблем постаје само њихов, локални. Београд прелази у навијаче и то не оне са севера и југа већ са западне трибине. То су они који без већег узбуђења прате игру на терену. Некада ти се чини да навијају, а некада ништа, тајац. Да би их они најгласнији покренули обично узвикују "јави се запад". На северу покрајине тада настаје комешање. Много људи, различите приче. Неко протури вест да је чуо да ће им Београд укинути плате ако не уклоне барикаде. Гласина која удара тамо где највише боли. Неко се међу њима запита: да није то изговор за гашење српских институција? Председници четири општине нису у Београду постигли договор са председником. Тачно после три месеца помера се део барикада и ослобађа једна трака за пролаз војника КФОР-а. ЕУЛЕКС још из ћошка вреба хоће ли или неће да превози "косовске царинике". Иако представници четири општине са севера Косова нису били ти који су дозволили успостављање мисије ЕУЛЕКС у покрајини, од њих се очекује да се договоре са поменутима. Чује се додуше, са западне трибине, да ЕУЛЕКС може да прође али без "косовских цариника". Усмено, али и то се ваљда рачуна.

"Јужни Срби" о браћи са севера

Пише: Јања Гаћеша

уторак, 01 новембар 2011 18:59

Срби из других крајева Косова и Метохије већ препознају сценарио. Када Београд "пере руке" он све препусти локалној самоуправи. Тако је било када су нама искључили струју, телефоне.... Ватра на северу Косова још увек гори али шта ће бити даље? Хоће ли храбри Срби остати доследни у својим захтевима? Имају ли председници општина Зубин Поток, Косовска Митровица, Лепосавић и Звечан ту неопходну харизму да причу о барикадама доведу до краја, без обзира на цену. Пред мање тешким задацима, без јасне помоћи Београда, наши представници Локалне самоуправе то нису успели. Не желимо да се то деси Србима на северу покрајине!